

ning af terrorhandlinger, der finder sted under anvendelse af sprængstoffer eller andre dødbringende anordninger, f.eks. giftige kemikalier, biologiske midler og radioaktivt materiale mv. Ved konventionen forpligter de deltagende stater sig på grundlag af en række fælles definitioner til at betragte terrorangreb under anvendelse af sprængstoffer mv. som strafbare handlinger, som skal kunne straffes under hensyn til deres alvorlige karakter. Endvidere medfører konventionen gennem regler om straffemyndighed, udlevering og retshjælp mv. udvidede muligheder for at strafforfølge gerningsmænd uden hensyn til, hvor den strafbare handling er begået, og hvor gerningsmanden hører hjemme.

FN-konventionen til bekæmpelse af terrorbombninger blev vedtaget af Generalforsamlingen den 15. december 1997 og åbnet for undertegnelse den 12. januar 1998. Danmark har undertegnet konventionen den 23. december 1999. Konventionen er efterfølgende blevet suppleret af en FN-konvention til bekæmpelse af finansieringen af terrorisme, der blev åbnet for undertegnelse den 10. januar 2000. Formålet med denne konvention er at forbedre mulighederne for at forebygge og styrke det internationale strafferetlige værn mod den finansielle bagmandsvirksomhed. Ved konventionen forpligter de deltagende stater sig på grundlag af en række fælles definitioner til at betragte tilvejebringelse og indsamling af midler i den hensigt, at de skal anvendes, eller med viden om, at de vil blive anvendt helt eller delvis til at udføre nærmere beskrevne handlinger, som strafbare handlinger, som skal kunne straffes under hensyn til deres alvorlige karakter, herunder også i forhold til juridiske personer. Endvidere indeholder konventionen i lighed med FN-konventionen til bekæmpelse af terrorbombninger regler om straffemyndighed, udlevering og retshjælp mv., som udvider mulighederne for at strafforfølge gerningsmænd uden hensyn til, hvor den strafbare handling er begået, og hvor gerningsmanden hører hjemme. Danmark har endnu ikke undertegnet den sidstnævnte konvention. Justitsministeriet har således fundet det rigtigst at lade undertegnelse af den sidstnævnte konvention afvente Folketingets behandling af dette lovforslag.

FN-konventionen til bekæmpelse af terrorbombninger er optaget som bilag 3 til lovforslaget.

Artikel 1 indeholder *definitioner* af en række udtryk, som indgår i afgrænsningen af den kriminaliseringspligt, som konventionen pålægger de deltagende stater.

Efter *stk. 1* forstås ved »*stats- eller regeringsfacilitet*« ethvert permanent eller midlertidigt anlæg eller

transportmiddel, der anvendes eller er optaget af statsrepræsentanter, medlemmer af regering, lovgivningsmagt eller retsvæsen eller af embedsmænd eller medarbejdere ansat af en stat eller en anden offentlig myndighed eller enhed eller af medarbejdere eller embedsmænd ansat ved en mellemstatslig organisation i forbindelse med deres tjenstlige hverv. Hertil føjes i *stk. 2* en definition af ordet »*infrastrukturfacilitet*«, hvorved forstås ethvert offentligt eller privat ejet anlæg, der giver eller fordeler ydelser til gavn for offentligheden, såsom vand, kloakering, energi, brændsel eller kommunikation.

Efter *stk. 3* betyder »*sprængstof eller anden dødbringende anordning*« et eksplosivt eller brandstiftende våben eller anordning, der er beregnet til eller i stand til at forårsage død, alvorlig personskade eller væsentlig materiel skade. Endvidere omfattes våben eller anordning, der er beregnet til eller i stand til at forårsage samme følger ved frigivelse eller spredning af eller påvirkning med giftige kemikalier, biologiske midler eller toksiner eller lignende stoffer eller stråling eller radioaktivt materiale.

Med udtrykket »*en stats militærstyrke*« menes efter *stk. 4* en stats væbnede styrke, der er organiseret, uddannet og udstyret i henhold til dens egen lovgivning med nationalt forsvar eller sikkerhed som det primære formål, samt personer, der fungerer som støtte for disse væbnede styrker, og som er under deres formelle væbnede kommando, styring og ansvar.

Endelig omfatter efter *stk. 5* udtrykket »*offentlige steder*« de dele af bygninger, jord, gader, vandveje eller andre steder, der er tilgængelige eller åbne for offentligheden, enten permanent, periodisk eller fra tid til anden, og alle steder til brug for handel, forretninger, kultur, uddannelse, underholdning, fritid samt regeringsbygninger, historiske steder, steder til dyrkelse af religion og andre lignende steder, der i den forbindelse er tilgængelige eller åbne for offentligheden. Hertil knytter sig i *stk. 6* en bestemmelse om udtrykket »*offentligt transportsystem*«, som omfatter alle offentligt eller privat ejede anlæg, transportmidler og hjælpemidler, der anvendes i forbindelse med eller med henblik på offentligt tilgængelige tjenester til befordring af personer eller last.

Artikel 2 afgrænser omfanget af den *kriminaliseringspligt*, som konventionen pålægger de deltagende stater.

Efter *stk. 1*, begår en person en forbrydelse i konventionens forstand, hvis den pågældende ulovligt og forsætligt leverer, anbringer, affyrer eller detonerer en eksplosiv eller anden dødbringende anordning i eller på, ind i eller mod et offentligt sted, en stats- eller re-